

Hümmət ŞƏHBAZİ

CARƏSİZ BULUDLAR

Yolların qıyğacı gözündə
sorğu-sual görünür
ağacların nəslini aldadan
həyatın axımından...
Yağışın çürüməsindən
danışır hamı,
buludlar
cəsarətsiz ancaq.
Yellər
ağlayırdı ölən yarpaqlara...
Gecələr
udurdu kölgələri...
Və kölgələr
yeniləşmədən köhnəlirdi.

***

İçimin dərinliyində
boğur qarışqaların nəfəsi məni,
darıxıram
xınovlanmış sükütuma,
amma sənin səsin
kirpiklərinin altında gizlənmiş.
Dünən
şeyrimdə bir kəlmə yatmışdı,
eyni ilə
kirpiklərinin altında
mürgüləyən fəryad kimi,
sonra
o fəryad
"təpəgöz"ləşdi,
harınlaşdı,
bütün rüyaları uddu
və sevgimiz
uyumayan qayalarda qaldı,
nə vaxt görüşə bilərik, sevdiciyim?
Hə! Ara vermədən deyim ki,

bu gün Dədə Qorqud gəlmişdi bizə,
"Basat"ı da özü ilə gətirmişdi;
səni gördüm, gözəlləşmişdin,
kirpiklərin açıldıqda
gözlərin daha da axıcı idi,
kirpiklərinin qatında
sonsuz səsləri gizlətmək olardı.

***

Günəşli pinarlarda
sıldırım qayalı gözlərinin
şirəsi
axır
rrrrrr
o şirin,
o istəkli,
o yeməli,
o nilufər qoxulu dodaqların
ürəyimin ətəyini isindirir
bir yanar şam kimi,
saçaqları uçuqlayır
qaranquşlar
tavanlaşır,
lap son bucağında evimin
kəpənəklərlə sevişir balıqlar,
su aşırımı, zanbaqların kölgəsində,
ax!
Bu küləyin yumşaq əsməsi olsaydı,
qartal da qonardı qaranquşların yuvasına...